

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010434
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4420010434.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci proti obžalovanému C. Q., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného C. Q. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21.10.2021, sp. zn. 1T/28/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 07. marca 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. Q. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný C. Q. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: dňa 02.08.2019 v čase o 10.00 h v polyfunkčnom dome P. - centrum na adrese M. S., na E. T. B. č. X, v priestoroch pánskych toaliet na prízemí, bez povolenia Ministerstva zdravotníctva SR, mal pri sebe 5 ks plastových vreciek s obsahom zlisovaného rastlinného materiálu, a to hašiš o celkovej hmotnosti 6,02 g (balený po 1,43 g, 1,59 g, 1,63 g, 0,72 g a 0,65 g) s priemerným 5,6 % s obsahom THC (tetrahydrokanabinolu), čo zodpovedá najmenej 11-im obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) je zaradený v zmysle NR SR č. 138/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to mu bol podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, zistiť dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody 64 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 22.10.2020, sp. zn. 1T/42/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2020. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že kritického dňa nemal nič zakázaného ani nelegálneho pri sebe, v uvedenom zariadení bolo v danom čase asi štyridsať ľudí, ani jeden zo svedkov u neho nič zakázaného nevideli. Z výpovede svedkov vyplýva, že v čase, keď prišiel do priestoru toaliet, vyšla z daného priestoru iná osoba a má za to, že aj viaceré osoby. Po užití svojich predpísaných liekov ho správca proti jeho vôli uzamkol v tomto priestore a po príchode polície bol podrobený osobnej prehliadke a nemal nič pri sebe. Uvedený materiál sa na mieste našiel 30 minút po jeho odchode, pričom po jeho odchode použili priestor aj iné

osoby. Vytkol postup policajtov OO PZ v Nových Zámkoch, že z miesta činu nezákonným spôsobom odniesli dôkazy, čo potvrdil aj samotný správca budovy. V ďalších dôvodoch svojho odvolania poukázal na jednotlivý postup príslušníkov štátnej polície, ktorí až po tom, čo bol predvedený na políciu, po 45 minútach priniesli zo zdravotníckeho zariadenia uvedený materiál. Má podozrenie, že zo strany polície išlo o podsúvanie materiálu, marenia vyšetrovania, nezákonné zaistenie miesta činu, hýbanie s miestom činu, čo bolo potvrdené aj na hlavnom pojednávaní. Podal žiadosť o prekvalifikovanie. Neboli zachované zákonné postupy pre začatie trestného stíhania.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu obžalovaný vytkol súdu I. stupňa, že nebolo nad všetky pochybnosti preukázané, že sa dopustil skutku, t.j. že mal pri sebe plastové vrecká s obsahom marihuany alebo akejkoľvek inej nedovolennej látky. Výpoveďou hospodára polyfunkčnej budovy bolo preukázané, že v tom čase sa v budove nachádzalo asi dvadsať ľudí a ani výpoveďami iných svedkov nebolo preukázané, že mu marihuana patrila. Skutočnosť, že je osobou závislou na psychotropných látkach, nepreukazuje, že trestný čin spáchal. Neboli zadovážené ani daktyloskopické stopy ani DNA a ani iné dôkazy, ktoré by vyvrátili jeho obranu. Poukázal na výpoveď svedka C. B. na hlavnom pojednávaní, ktorý uviedol, že jeho výpoveď je pravdivá, okrem tej časti, v ktorej je uvedené, že mal vidieť 6 kusov sáčkov so zeleno-hnedou farbou, ktoré mal nájsť v nádržke záchodu u obžalovaného. Navrhol postupovať podľa zásady prezumpcie nevinu a spod obžaloby ho oslobodiť, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch podaného odvolania. Poukázal na to, že vina obžalovaného je založená skôr na úvahe, že skutok sa mohol stať. Uviedol, že poukazuje na záverečnú reč obhajcu obžalovaného na hlavnom pojednávaní o kvantifikácii obvyklej jednorazovej dávky, ktorú je potrebné vyjadriť s ohľadom na odolnosť jednotlivého konzumenta. Navrhol podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, alternatívne vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že namieta zistenia súdu I. stupňa, nebola zistená žiadna DNA, ani žiadne iné stopy, čo potvrdil kriminalistický ústav. Svedkovia potvrdili, že v priebehu 30 minút chodilo na miesto činu viacero osôb. Poukázal na výpoveď svedka B., na zmeny jeho výpovedí, na nezákonný postup vyšetrovateľov a na skutočnosť, že z miesta činu boli odnášané stopy a dôkazy, čo svedok potvrdil a poukázal na to, že pri jeho osobnej prehliadke, ktorej bol 2-krát podrobený, neboli zistené žiadne nedovolené látky. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí poukázal na správne skutkové zistenia súdu I. stupňa a napriek nesprávnej právnej kvalifikácii konania obžalovaného, keď jeho konanie malo byť posúdené aj podľa § 172 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, považuje odvolanie za nedôvodné a to aj vzhľadom na zákonnosť a primeranosť uloženého trestu odňatia slobody. Navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a

akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny, pri ukladaní trestu a ochranného opatrenia.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, aj krajský súd sa stotožňuje s úvahou súdu I. stupňa, že vykonaným dokazovaním je bez dôvodných pochybností preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovedi svedka C. B., ktorý vo svojej výpovedi, bez podstatných rozporov, pričom krajský súd k odvolacím námietkam obžalovaného o rozporoch vo výpovedi svedka B. udáva, že krajský súd napriek tvrdeniu svedka na hlavnom pojednávaní, žiadne podstatné rozpory vo výpovedi svedka nezistil, uviedol, z akého dôvodu sa dostavil na miesto činu, kde zistil, že na pánskych toaletách videl obžalovaného, ktorý mal rozložené pred sebou injekčné striekačky, ampulky a veľký igelitový sáčok. Vyzeral ako opitý a omámený a z tohto dôvodu obžalovaného na mieste činu zamkol, pretože predpokladal, že sa jedná o narkomana, pričom zavolať hliadku polície. Tento postup svedka krajský súd vyhodnotil ako postup podľa § 85 odsek 2 Trestného poriadku, keď osobnú slobodu osoby, ktorá bola prístihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, môže obmedziť ktokoľvek a túto osobu je povinný bezodkladne odovzdať útvaru Policajného zboru. Takto tento svedok postupoval, pričom z výpovede tohto svedka vyplýva aj tá skutočnosť, že po príchode polície vošla na toalety ešte jedna osoba, pričom išlo o A. S., ktorého pozná a ktorý tam nosí pacientov. Následne obžalovaný opätovne vošiel do priestorov toaliet, kde prišli pre neho príslušníci polície a následne tento svedok ihneď skontroloval toaletu, kde našiel veci popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom túto skutočnosť potvrdil tak v prípravnom konaní vo svojej výpovedi ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2020, keď výslovne uviedol, že vo vrchnom poklope jednej z toaliet našiel 6 sáčkov, v ktorých bolo niečo zelené a následne po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania, opätovne potvrdil, že igelitku a injekčné striekačky vybral z odtokovej rúry jednej z toaliet a z druhej toalety, z ktorej vytekala voda, z poklopu nádržky vybral 6 kusov igelitových sáčkov so zelenohnedou látkou. Následne sa dozvedel od osoby z lekárne, že obžalovaný sa o 15.00 hodine toho dňa vrátil a v lekárni tvrdil, že sa vrátil pre drahé okuliare, ktoré si zabudol na radiátore. Ďalším dôkazom, ktorým je obžalovaný zo spáchania skutku usvedčovaný, je výpoveď svedka C. Y., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že do priestorov toaliet vošiel obžalovaný a po príchode správcu budovy, t.j. svedka B., mu osoby v čakárni oznámili, že v priestoroch toalety sa nachádza osoba, ktorá je arogantná, pričom túto osobu správca zamkol na toaletách a privolať políciu. Výpoveď tohto svedka korešponduje s výpoveďou svedka B.. Z výpovede týchto svedkov a následne z ohliadky miesta činu, z obsahu ktorej bolo zistené, že v priestoroch toaliet spôsobom, ktorý popísal svedok B. vo svojej výpovedi, bolo nájdených 5 kusov plastových vreciek, obsahom ktorých bola omamná látka a to hašiš o celkovej hmotnosti 6,02 gramu, s obsahom THC 5,6%, pričom toto množstvo zodpovedá jedenástim, obvykle jednorazovým dávkam drogy. Z priebehu skutku, poukazujúc na výpoveď svedka B. a Y. možno jednoznačne vyvodiť záver, že túto omamnú látku prechovával na mieste spáchania skutku práve obžalovaný, ktorý sa po tom, ako bol odovzdaný príslušníkom mestskej polície, vrátil do priestorov toaliet a túto omamnú látku uschoval práve vo vrchnom poklope toalety. Takýto záver nie je spochybnený ani skutočnosťou, že medzičasom vošiel do priestoru toaliet svedok A. S., pretože žiadnym z vykonaných dôkazov nie je dané podozrenie, že práve tento svedok mohol tieto omamné látky takýmto spôsobom na mieste, kde boli nájdené, uschovať. Okolnosti svedka B. potvrdili aj svedkovia a to príslušníci mestskej polície a následne príslušníci polície OO PZ v Nových Zámkoch a to svedkovia A. Q., ktorí potvrdili, že po príchode na miesto činu, nešli na toalety, ale v čakárni na lavičkách bolo vyložených niekoľko sáčkov so sušenými rastlinami zelenej farby, pričom jeden sáčok bol prázdny, čo zodpovedá tvrdeniu svedka B., že z priestorov toalety vybral 6 kusov sáčkov, pričom zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vyplýva, že omamná látka bola zistená práve v piatich kusoch plastových vreciek. Následne tieto svedkovia privolali prostredníctvom operačného dôstojníka kriminalistického technika a na miesto činu prišli aj poverení príslušníci OO PZ. Po príchode na toto miesto im správca, t.j. svedok B. popísal, že dané sáčky boli na toalete, na ktorej bol obžalovaný. Z obsahu takto vykonaného dokazovania krajský súd nezistil nezákonný postup príslušníkov polície, ktorí uviedli, že veci boli nájdené správcou budovy, t.j. svedkom B., čo zodpovedá výpovedi svedka B. a následne po príchode vykonávali ďalšie procesné úkony. Taktiež z výpovede svedka L. B. bolo zistené, že tento po príchode na miesto činu s kriminalistickým technikom vykonal obhliadku miesta

činu, keď pred toaletami na lavičke bolo vyložených 5 sáčkov s obsahom neznámej látky a jeden prázdny sáčok. Následne z výpovede kriminalistického technika, svedka F. vyplýva, že po príchode na miesto činu boli ním ako kriminalistickým technikom zaistené stopy, ktoré boli riadne nafotené a po vysušení sáčkov, tieto boli zaslané na kriminalistický a expertízny ústav. Z takto vykonaného dokazovania a obsahu týchto dôkazov krajský súd zistil, že zavinenie na spáchaní skutku obžalovaným je bez dôvodných pochybností dostatočne preukázané a nie je spochybnené tvrdením obžalovaného, že nájdené sáčky neboli jeho, že ich tam musela dať ďalšia osoba. Navyše takáto obrana obžalovaného je spochybnená aj tou skutočnosťou, že aj v inej toalete, nachádzajúcej sa v týchto priestoroch, konkrétne v odpadovej rúre, boli nájdené veci a to injekčné striekačky, ampulky, ktoré boli sčasti prázdne, pričom išlo o ampulky s obsahom lieku Apaurin, o ktorých obžalovaný tvrdil, že patrili jemu a že tieto si v priestoroch toalety injekčne aplikoval, čo zodpovedá aj záveru znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava, z odvetvia kriminalistickej biológie a kriminalistickej genetickej analýzy, pretože analýzou predložených stôp č. 3, t.j. nájdená injekčná striekačka s ihlou a č. 4 nájdená injekčná striekačka bez ihly, bola zistená prítomnosť krvných stôp, pričom bola zistená zhoda s DNA profilom porovnávacej vzorky výteru obžalovaného. Je teda zrejmé, že aj tento materiál, o ktorom obžalovaný tvrdil, že patrí jemu, sa snažil uschovať, resp. sa ho zbaviť obdobným spôsobom ako sáčkov s obsahom omamnej látky. Práve všetky tieto skutočnosti a dôkazy vo svojom súhrne preukazujú zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku a z týchto dôvodov preto krajský súd neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného.

K ďalším odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd udáva, že podľa § 135 odsek 2 Trestného zákona prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac 10-násobku obvykle jednorazovej dávky na použitie a to pre osobnú spotrebu. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že obžalovaný prechovával omamnú látku v množstve viac ako 10-násobok obvyklej jednorazovej dávky na použitie pre osobnú spotrebu a nie je možné akceptovať jeho obranu, že z výpovede znalca na pojednávaní vyplýva, že v prípade obžalovaného bolo možné považovať za bežnú jednotlivú dávku drogy aj 31 mg účinnej látky a neexistuje konštantne daná hranica a určenie bežnej jednotlivkej dávky, čo by v prípade obžalovaného dosiahlo iba počet 10 kusov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pri definícii obvykle jednorazovej dávky je potrebné vychádzať z princípu rovnakého zákonného prístupu ku ktorémukoľvek páchatelovi, ktorý omamnú alebo psychotropnú látku prechováva, bez ohľadu na jeho individuálne fyzické dispozície alebo vyššiu odolnosť získanú užívaním drogy. Rezistencia získaná predchádzajúcou opakovanou aplikáciou omamnej alebo psychotropnej látky nemôže byť dôvodom na priaznivejšiu právnu kvalifikáciu (§ 171 namiesto § 172 resp. § 171 odsek 1 namiesto § 171 odsek 2 Trestného zákona). Takýto prístup by poprel zmysel a zamerania dotknutej trestnoprávnej úpravy, ktorá má prechovávaniu a iným formám dispozície s drogou zabrániť. Obvykle jednorazovou dávkou na použitie v zmysle § 135 Trestného zákona sa rozumie dávka drogy, ktorá sa bežne konzumuje pri jednom použití a hmotnostne zodpovedá dávke bežne predávanej (kupovanej) na jedno použitie. Takto určená jednorazová dávka na použitie musí obsahovať minimálne také množstvo účinnej látky, ktoré je spôsobilé ovplyvniť psychiku jedinca, či už v zmysle útlmu alebo excitácie. Pojem „obvykle“ nemožno vykladať subjektívne vo vzťahu ku konkrétnemu konzumentovi drogy, ale všeobecne vo vzťahu ku konkrétnej droge (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR 2/2019 pod č. 22). Množstvo omamnej látky, ktorá bola nájdená na mieste činu a ktorú teda prechovával obžalovaný, obsahovalo 337 mg THC, t.j. množstvo, ktoré je vo forme voľnej bázy a ktoré si bežný užívateľ aplikuje jednorazovo a je po aplikácii jednotlivkej dávky drogy spôsobilé ovplyvniť psychiku konzumenta je 10 až 30 mg THC, tzn. že pri takto určenej jednotlivkej dávke drogy v prospech obžalovaného 30 mg THC sa z množstva omamnej látky, ktorú obžalovaný prechovával s obsahom 337 mg THC, dalo vyrobiť 11 jednorazových dávok tejto omamnej látky.

Súd I. stupňa preto nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, pretože prechovával omamnú látku v rozsahu vyššom ako väčšom.

Vzhľadom na vyššie uvedené, aj krajský súd mal skutkové zistenia bez dôvodných pochybností za preukázané, zavinenie obžalovaného za dostatočne preukázané, a preto neakceptoval jeho odvolacie námietky.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistil prirážajúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona. Súd I. stupňa však vzhľadom na to, že obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody za zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/42/2020 z 22.10.2020, ktorý bol súdom I. stupňa uložený za splnenia podmienok ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona, mal obžalovanému ukladať trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona a nie podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovanému ukladal trest za dva úmyselné trestné činy, z ktorých aspoň jeden je zločinom a boli spáchané dvoma skutkami a zvýšiť mu tak hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu za trestný čin najprísnejšie trestný, a to následne bez zistenia prirážajúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno h/ Trestného zákona (Stanovisko trestnoprávneho kolégia NSSR uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR 1/2011) a mal mu tak ukladať trest v sadzbe 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace (zvýšená dolná hranica určenej trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 a zvýšená horná hranica určenej trestnej sadzby určenej podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona), poprípade pri použití § 38 odsek 7 Trestného zákona mu mohol uložiť trest v sadzbe 3 roky až 10 rokov a 2,67 mesiaca v prípade, ak by nepoužil ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona. Súd I. stupňa však pri ukladaní trestu použil iba ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a ukladal mu trest odňatia slobody v sadzbe 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov, čo je pre obžalovaného priaznivejšie, vzhľadom na nezvyšovanie hornej hranice určenej trestnej sadzby. Krajský súd toto pochybenie súdu I. stupňa, vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného, nemohol napraviť a zvýšiť mu tak hornú hranicu trestnej sadzby. Takéto rozhodnutie by bolo rozhodnutím v neprospech obžalovaného, pretože nebol dôvod na nepoužitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona, pretože súčasné použitie aj ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona, by nebolo vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol niekoľkokrát súdne trestaný, neprimerane prísne. Súčasne krajský súd zistil, že u obžalovaného bola správne zistená prirážajúca okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, správne mu preto bol ukladaný trest podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, t.j. po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, v trvaní 64 mesiacov, t.j. 5 rokov a 4 mesiace.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu do konkrétneho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, tento bol správne postupom podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona za splnenia v ňom uvedených kritérií, t. j. v posledných 10-tich rokoch bol pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a preto bol správne zaradený do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Výrok o ochrannom opatrení zodpovedá ustanoveniu § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona a to vzhľadom na závery laboratórneho vyšetrenia moču obžalovaného, v ktorom sa v čase spáchania skutku nachádzali omamné látky, t.j. spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky a v súvislosti s jej užívaním a vyplýva aj zo záveru znaleckého posudku znalca L.. T. Q. z odboru zdravotníctvo, odvetvia psychiatria, ktorý odporučil obžalovanému uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.